

مجمع عمومی

شورای امنیت

بخش: عمومی

مورخ: ۲۱ فبروری ۲۰۲۵

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت

سال هشتماد

مجمع عمومی

جلسه هفتاد و نهم

اقلام اجندا ۳۶

وضعیت در افغانستان

وضعیت در افغانستان و تاثیر آن بالای صلح و امنیت بین الملل

گزارش سرمنشی

اول. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه شماره ۷۴/۹ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۷۲۷ (۲۰۲۴) شورای امنیت ارائه شده است که در آن از سرمنشی خواسته شده بود تا هر سه ماه یک بار در مورد وضعیت افغانستان و اجرای مأموریت هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما)، از جمله در سطح ولایتی گزارش دهد.

۲. این گزارش تازه ترین معلومات در مورد فعالیت های ملل متحد در افغانستان، از جمله تلاش های سیاسی، بشر دوستانه و حقوق بشر را از زمان نشر گزارش قبلی مؤرخ ۶ دسمبر ۲۰۲۴ ([A/79/675-S/2024/876](#)) ارائه می نماید.

دوم. انکشافات مربوطه

۳. رهبر طالبان، هبة الله آخندزاده، اقدامات بیشتری را جهت تحکیم قدرت خود، به شمول سازماندهی جلسات مهم تحت رهبری خویش در قندهار و تعیین افراد وفادار به خود در مناصب مهم، انجام داده است. مقامات اداره حاکم محدودیت های جدیدی بالای دسترسی زنان به تحصیلات طبی وضع کرده، و به مشارکت عمومی برای اعمال هرچه بیشتر تطبیق سختگیرانه قانون امر به معروف و نهی از منکر ادامه داده اند. نگرانی هایی از سوی اقشار مختلف جامعه افغان، خصوصاً زنان، در مورد تاثیرات

منفی این قانون بالای زندگی و معیشت شان به ملل متحد در افغانستان ابراز شده اند. داعش شاخه خراسان مسئولیت چندین حمله، به شمول قتل هدفمندانه وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان در اداره حاکم، خلیل الرحمن حقانی، را برعهده گرفت در حالی که گروه های اپوزیسیون مسلح متعدد دیگر نیز مدعی انجام حملاتی شدند. با این حال، نه داعش شاخه خراسان و نه گروه های اپوزیسیون تهدید جدی علیه نگهداری قدرت و قلمرو کشور در دست طالبان ایجاد نکرده اند. تا اواخر جنوری، پلان نیازهای بشردوستانه افغانستان و پاسخ‌دهی به آنها (AHNRP) برای سال ۲۰۲۵، که ۱۶.۸ میلیون نفر را از میان تعداد تخمینی ۲۲.۹ میلیون انسان نیازمند مورد هدف قرار داده است، تنها ۳.۵ فیصد از ۲.۴۲ میلیارد دالر که مورد نیاز است را دریافت کرده، در حالی که چهارچوب استراتژیک ملل متحد برای افغانستان برای سال‌های ۲۰۲۳ الی ۲۰۲۵ کمتر از ۱۱ فیصد از ۲.۵۳ میلیارد دالر که برای سال ۲۰۲۵ ضرورت است را دریافت کرده بود.

الف. انکشافات سیاسی

۴. طبق گزارشات، رهبر طالبان جلسات مهمی را با مقامات اداره حاکم مقیم کابل و دیگر مقامات عالی رتبه اداره حاکم در قندهار برگزار نموده است. گزارش شده است که رهبر طالبان در ۵ نوامبر ۲۰۲۴ جلسه‌ای را در قندهار با چندین تن از مقامات عالی رتبه اداره حاکم، به شمول قاضی القضاة اداره حاکم، عبدالحکیم حقانی، وزیر داخله اداره حاکم، سراج الدین حقانی، و وزیر مالیه اداره حاکم، ناصر آخند برگزار کرد. طبق گزارش، یکی از تصامیم کلیدی اینکه در این جلسه گرفته شده است تعیین رئیس ریاست تثبیت، ثبت و مراقبت از بیت المال بود. این ریاست بواسطه فرمان مورخ ۱۴ اکتوبر ۲۰۲۴ که صلاحیت نظارت بر موجودی انبارها، ثبت و توزیع اسلحه، مهمات، وسائط و تجهیزات نظامی را تحت کنترل رهبر طالبان متمرکز ساخت ایجاد شده است.

۵. در ۴ دسمبر، سخنگوی اداره حاکم، ذبیح الله مجاهد، به مطبوعات گفت که جلسه کابینه اداره حاکم در قندهار و تحت ریاست رهبر طالبان برگزار شد در آن معاون رئیس الوزرای اداره حاکم در امور سیاسی، مولوی عبدالکبیر، و دیگر مقامات اداره حاکم اشتراک داشتند. گزارشات بعدی بیان داشتند که رهبر طالبان و مقامات عالی رتبه اداره حاکم در جلسات متعددی شرکت کردند که در آن‌ها طیفی از مسائل، به شمول فعالیت سازمان های بین المللی، مورد بحث قرار گرفتند.

۶. در موضوعی جداگانه، گزارشات حاکی از این هستند که از ۱۷ الی ۲۱ دسمبر، رهبر طالبان با معاون رئیس الوزرای اداره حاکم در امور اقتصادی، عبدالغنی برادر، وزیر اقتصاد اداره حاکم، قاری دین محمد حنیف، و دیگر مقامات اداره حاکم ملاقات نمود تا در مورد حضور سازمان های غیر دولتی بین المللی در افغانستان به بحث و گفتگو بپردازد. به شکل رسمی چیزی راجع به مواد مورد بحث در این جلسات بیان نشده است. در ۱۷ دسمبر، مقامات اداره حاکم در رسانه های اجتماعی اعلان کردند که جلسه ویژه ای از کمیسیون اقتصادی اداره حاکم، تحت ریاست رهبر طالبان در قندهار برگزار شده است. تصامیم گرفته شده در آن جلسه، در کنار دیگر موضوعات، مربوط به اختصاص زمین برای استفاده مسکونی، صنعتی و زراعتی، توسعه زیرساخت های مهم، پیشبرد پروژه معدن حاجی گک، توزیع برق در ولایت هلمند و رسیدگی به عملکردهای اجتماعی اینکه در مغایرت با قانون شریعت و نورمهای فرهنگی افغانی قرار دارند بوده اند.

۷. در طول دوره گزارش دهی، مقامات عالی رتبه اداره حاکم به انجام اطلاع رسانی عمومی در کابل و خارج از آن پرداختند. برای مثال، وزیر امر به معروف و نهی از منکر اداره حاکم، محمد خالد حنفی، جلساتی را در ولایات فراه، هلمند، هرات، قندهار، نورستان و ارزگان برگزار کرد که در آن‌ها خواستار تطبیق جدی قانون امر به معروف و نهی از منکر شد. دیگر پیام‌ها متمرکز بر ضرورت اجرای قانون شریعت و حفظ نظام اسلامی بودند.

۸. جامعه مدنی، فعالین و گروه های زنان به شریک سازی نگرانی ها با یوناما و رسانه های اجتماعی در مورد تطبیق قانون امر به معروف و نهی از منکر ادامه دادند، و بیان داشتند که تطبیق هرچه بیشتر این قانون برای مثال مانع از ارائه خدمات صحی، خصوصاً برای زنان و دیگر گروه های آسیب پذیر، شده است. آنها گزارش دادند درحالیکه تطبیق این قانون به طور نامتناسبی زنان و دختران را متاثر ساخته است، اما با این وجود هم مردان و هم زنان از این امر به شکل منفی متاثر شده اند، خصوصاً آنهایی که در تجارت های کوچک، به شمول مراکز آموزشی خصوصی، سلمانی ها و آرایش گری، خیاطی، صالون های عروسی و رستوران ها فعالیت دارند، که این امر منجر به کاهش عایدات یا از دست رفتن کل عایدات و فرصت های اشتغال شده است. یوناما گزارشی از مردان و زنان در سراسر افغانستان دریافت نموده که محرومیت خانم ها از کار و آموزش، که به گفته ایشان فامیل ها را از درآمدشان محروم ساخته، باعث تشدید فقر شده و فامیل ها را مجبور به فکر کردن به مهاجرت نموده است.

۹. در ۲۶ دسمبر، وزارت اقتصاد اداره حاکم، فرمان نمبر ۴۲۹۳ را دوباره صادر کرد که ممنوعیت کار زنان افغان در انجوهای داخلی و بین المللی را مجدداً مورد تایید قرار می دهد. در یک مکتوب که به دفتر هماهنگی کمک های بشری و انکشافی برای افغان ها (ACBAR) ارسال شده است، این وزارت اداره حاکم به اصرار از انجوهای بین المللی می خواهد تا از این دستور پیروی کنند و یا با عواقب همچون تعلیق فعالیت های شان و لغو مجوز کاری شان روبرو شوند. درحالی که محدودیت های جدیدی اعلان نشده است، برخی انجوها به کارمندان داخلی خود از طبقه اناث گفته اند تا از خانه کار کنند، و برخی دیگر به آن ها اجازه داده اند تا در دفاتری که امکانات جداسازی کارمندان براساس جنسیت وجود دارد و در آنجا در قبال این فرمان معافیت وجود داشته است به کار خود ادامه دهند.

۱۰. مقامات اداره حاکم به تعیینات و جابجایی افراد وفادار به طالبان - که همگی مرد هستند - در مناصب رهبری ادامه داده اند. در سطح ملی، تعیینات شامل یک وزیر اداره حاکم، دو معین و شش رئیس در وزارتخانه های اداره حاکم بوده اند. معاون رئیس الوزرای اداره حاکم در امور سیاسی، مولوی عبدالکبیر، بحیث وزیر مهاجرین و عودت کنندگان اداره حاکم تعیین شد و جایگزین خلیل الرحمن حقانی شد. تعیینات در سطح ولایات و جابجایی ها شامل ۳ والی اداره حاکم، ۶ معاون والی اداره حاکم، حداقل ۱۸ تن از رؤسای ریاست های ولایتی و حداقل ۱۲ ولسوال می شوند.

۱۱. در طول دوره گزارش دهی، حداقل ۲۹ مدرسه ثبت شده از سوی مقامات اداره حاکم، به شمول ۱۲ مدرسه جهادی، مراسم فراغت خویش را برگزار کردند. برطبق گزارش، ۱۲۲۶۶ مرد و ۱۰۰ زن از این مدارس ثبت شده از سوی مقامات اداره حاکم فارغ التحصیل شده اند و ۷۲۰ مرد از مدارس جهادی فراغت یافته اند. با این حال، تعداد فارغین بطور سیستماتیک از سوی مقامات اداره حاکم به نشر سپرده نشده اند. مقامات ارشد اداره حاکم در سطح مرکز و ولایات به استفاده از مراسم فراغت این مدارس بحیث پلتفرم هایی برای پیام رسانی به عامه مردم ادامه داده، و خواستار وحدت ملی و پایبندی به قانون شریعت شده، و بر اهمیت آموزش های دینی برای جوانان تاکید می ورزند.

۱۲. در ۲۲ دسمبر، مقامات اداره حاکم اعلان کردند که رهبر طالبان شش فرمان را راجع به موضوعات مختلف، به شمول تقاعدی ها، ممنوعیت قاچاق اشخاص و انکشاف سکتور خصوصی، صادر کرده است. یکی از این فرامین، که یک فرمان هشت ماده ای مورخ ۱۰ دسمبر راجع به تقاعدی ها می باشد، پس از ماه ها اعتراض از سوی متقاعدین خدمات ملکی بخاطر عدم پرداخت تقاعدی هایشان صادر شد و محکمه خاصی را ایجاد کرد تا ادعاها برای دریافت تقاعدی را در پیوند با وزارت مالیه اداره حاکم و دیگر نهادهای دولتی اداره حاکم پروسس نماید. تقریباً ۱۷۰۰۰ تن از متقاعدین از زمان به قدرت رسیدن طالبان تاکنون تقاعدی خویش را دریافت نکرده اند. اکثر این متقاعدین، که بسیاری از آن ها با مشکلات اقتصادی مواجه اند، ناامیدی خویش را با یوناما و مطبوعات در مورد آنچه که آن را یک پروسه اداری دست و پا گیر می بینند ابراز داشتند. در ۲۲ دسمبر، وزارت عدلیه اداره حاکم فرمانی را مجدداً به نشر سپرد که ابتدا در نوامبر ۲۰۲۲ نشر شده بود و تمام اتهامات، تعقیب عدلی، محکومیت ها و اجراءات جزایی

علیه تمام طالبان "مجاهد" از سوی محاکم دولت قبلی جمهوری اسلامی افغانستان را ملغی ساخته بود و دستور داده بود تا تمام اسناد مربوطه آنها نابود گردند.

۱۳. در ۱۲ جنوری ۲۰۲۵، وزیر عدلیه اداره حاکم، عبدالحکیم شرعی، جلسه کمیسیون عالی وکلای مدافع اداره حاکم را ریاست نمود. اشتراک کنندگان راجع به چالش هایی که وکلای مدافع در کار خویش با آنها مواجه هستند، به شمول دسترسی به موکلین خویش در محابس و رفتار بسیاری از قضات اداره حاکم که مانع از توانایی وکلای مدافع برای نمایندگی از موکلین خویش به شکل مستقلانه در محاکم اداره حاکم می شود، به بحث پرداختند. وکلای مدافع به یوناما گزارش دادند که قضات اداره حاکم ترجیح می دهند از اعترافات در اجراءات جزایی استفاده کنند، بنابراین، توانایی ایشان برای نمایندگی از موکلین شان از این امر متاثر می گردد. در ۱۲ جنوری، ستره محکمه اداره حاکم مجدداً اعلامیه خویش در مارچ ۲۰۲۲ را به نشر سپرد که خدمات ارائه شده از سوی محاکم اداره حاکم رایگان می باشند و از عامه مردم دعوت کرد تا افرادی که بخاطر چنین خدماتی پول دریافت می کنند را گزارش دهند.

۱۴. معلومات موجود در گزارشات نشر شده از سوی مقامات اداره حاکم نشانگر این هستند که از ۳۱ اکتوبر ۲۰۲۴ الی ۲۱ جنوری ۲۰۲۵، ۱۵ منازعه محلی به شمول منازعات مرتبط با مسائل فامیلی و اجتماعی و حقوق زمین و آب از طریق میانجیگری ریش سفیدان محلی، علمای دینی و مقامات محلی در ۱۳ ولایت حل و فصل شده اند.

۱۵. از ۳۱ اکتوبر ۲۰۲۴ الی ۱۵ جنوری ۲۰۲۵، دفاتر ساحوی یوناما ۱۹۲ فعالیت دسترسی را تسهیل کرده است که دربرگیرنده طیفی از فعالین، به شمول جامعه مدنی افغان، جوانان، رهبران قبایل، ژورنالیستان، متشبثین و فعالین زن می باشد. این فعالین، در میان دیگر مسائل، بر اهمیت آموزش، به شمول علوم مدرن برای مردان و زنان، فرصت های شغلی برای جوانان و کارمندان دولت پیشین، حفاظت از فضاهاى مدنی و بهبود خدمات صحی، و تسهیلات مربوط به آب و زراعت، تاکید نمودند.

۱۶. در ۲۷ دسمبر، شورای امنیت یک بیانیه مطبوعاتی در مورد افغانستان به نشر سپرد که در آن اعضای این شورا نگرانی خویش را در مورد تاثیر محدودیت های طالبان بر زنان و دختران ابراز داشته، و خواستار از میان برداشتن آنها شدند. شورای امنیت همچین نگرانی هایی راجع به وضعیت بشری و اقتصادی را بیان کرده و از طالبان درخواست کردند تا اقداماتی را برای مبارزه با تروریسم و رسیدگی به موضوع مواد مخدر روی دست گیرند. علاوه، این بیانیه بر اهمیت نقش ملل متحد تاکید نموده و بیان داشت که گفتگو، مشوره و تعامل در میان تمام ذینفعان افغان مربوطه، منطقه و جامعه بین المللی، به شمول پیگیری این موضوعات از طریق جلسات نمایندگان خاص در مورد افغانستان که از سوی ملل متحد برگزار می شوند، برای یک توافق سیاسی حیاتی می باشند. این شورا بر اهمیت ایجاد یک نقشه راه سیاسی تاکید نمود.

۱۷. در تعقیب پیشنهادات ارزیابی مستقل انجام شده براساس قطعنامه شورای امنیت (S/2023/856) (2023) 2679 annex) و مباحث در سومین اجلاس نمایندگان خاص در مورد افغانستان، که در ۳۰ جون و ۱ جولای ۲۰۲۴ در دوحه برگزار شد، یوناما یک گروه کاری در مورد مبارزه با مواد مخدر و یک گروه کاری دیگر در مورد سکتور خصوصی را ایجاد نمود. همچنین دبیرخانه ملل متحد و یوناما در حال ایجاد یک نقشه راه سیاسی جهت تسهیل تعامل منسجم تر، هماهنگ تر و ساختارمند تر بین جامعه بین المللی و مقامات اداره حاکم می باشند.

ب. امنیت

۱۸. از ۱ نوامبر ۲۰۲۴ الی ۳۱ جنوری ۲۰۲۵، ملل متحد ۲۰۸۱ گزارش رویدادهای مرتبط با امنیت را ثبت کرده است، که نشانگر یک کاهش ۱۶٪ فیصدی در مقایسه با عین دوره زمانی در ۲۰۲۳/۲۰۲۴ می باشد. علاوه، ۱۰۸ رویداد سرقت وجود داشته اند که یک افزایش ۱۲۹ فیصدی را در مقایسه با عین دوره زمانی در ۲۰۲۳/۲۰۲۴ نشان می دهد.

۱۹. از ۱ نوامبر ۲۰۲۴ الی ۳۱ جنوری ۲۰۲۵، اپوزیسیون مسلح چالش قابل توجهی در مقابل کنترل طالبان بر اراضی کشور ایجاد نکرده اند. ملل متحد ۹۱ حمله را که گروه های اپوزیسیون مسلح مسئولیت آنها را پذیرفته اند مورد بررسی قرار داده است. جبهه مقاومت ملی و جبهه آزادی افغانستان ادعا کرده اند که به ترتیب ۵۳ و ۲۱ حمله را انجام داده اند. جبهه حاکمیت ملی مردم مدعی انجام یک حمله شده است. عاملان ۱۶ حمله دیگر تایید نشده باقی مانده اند. حملاتی که مورد بررسی قرار گرفته اند شامل حمله ای که در ۲۸ دسمبر در کابل، نزدیک شفاخانه شیخ زاید و در نزدیکی وزارت داخله اداره حاکم اتفاق افتاد و جبهه مقاومت ملی مسئولیت آن را برعهده گرفت، و دو حملات جداگانه دیگر، یکی در ۱۹ دسمبر و دیگری در ۳۱ دسمبر، که در نزدیکی پایگاه هوایی بگرام در ولسوالی بگرام ولایت پروان به وقوع پیوستند، و جبهه آزادی افغانستان مسئولیت آنها را برعهده گرفتند می شود.

۲۰. از ۱ نوامبر ۲۰۲۴ الی ۳۱ جنوری ۲۰۲۵، گزارش شده است که داعش شاخه خراسان شش حمله را برای هدف قرار دادن اقلیت های مذهبی، مقامات اداره حاکم و نهادها در افغانستان انجام داده است. در میان این شش حمله، بطور خاص، داعش شاخه خراسان مسئولیت حمله بر یک عبادتگاه صوفیان در ولسوالی نهرین ولایت بغلان را در ۲۱ نوامبر برعهده گرفت که در آن حداقل ۱۱ نمازگزار کشته شدند. در ۱۱ دسمبر، داعش شاخه خراسان مسئولیت یک حمله انتحاری در مسجدی داخل وزارت مهاجرین و عودت کنندگان در کابل را که وزیر اداره حاکم و سه شخص دیگر را کشته و چهار شخص دیگر را مجروح ساخت، برعهده گرفت. در ۷ جنوری، داعش شاخه خراسان مسئولیت حمله ای در ولسوالی بغلان جدید در ولایت بغلان را برعهده گرفت که باعث کشته شدن یک روحانی ارشد مسجد جامع و زخمی شدن یک نفر شد. در ۲۱ جنوری، داعش شاخه خراسان مسئولیت کشتن یک تبعه چینی و یک عضو نیروهای امنیتی اداره حاکم در ولسوالی خواجه بهاءالدین ولایت تخار را عهده دار شد.

۲۱. از ۱ نوامبر ۲۰۲۴ الی ۳۱ جنوری ۲۰۲۵، شش رویداد مسلحانه بین نیروهای امنیتی اداره حاکم و نیروهای امنیتی پاکستانی گزارش شده است. هم مقامات اداره حاکم و هم نیروهای امنیتی پاکستانی به شکل قابل توجهی حضور عساکر خود را در امتداد سرحد در مناطق شرقی، جنوب شرقی و جنوبی افزایش داده اند. در ۲۴ دسمبر، پاکستان حملات هوایی را بالای محلاتی که مشکوک به وجود مخفی گاه های تحریک طالبان پاکستان در ولسوالی برمل ولایت پکتیکا بودند انجام داد. در ۲۷ دسمبر، برخوردهای مسلحانه بین نیروهای امنیتی اداره حاکم و نیروهای امنیتی پاکستانی در ولسوالی علی شیر ولایت خوست و ولسوالی دند پتان ولایت پکتیا به وقوع پیوست. در ۲۹ دسمبر، به دلیل درگیری ها و گلوله باری ها، فعالیت های بشردوستانه ملل متحد در ولسوالی های سرحدی ولایات پکتیکا، خوست و پکتیا الی ۶ جنوری ۲۰۲۵ متوقف شد. در ۳ جنوری، گلوله باری های بین مرزی از سوی پاکستان چندین قریه در ولسوالی تیریزائی را مورد اصابت قرار داد و بین ۹ و ۱۱ جنوری، گلوله باری و درگیری های مسلحانه در ولسوالی دانگام ولایت کونر بوقوع پیوستند. در ۱۰ جنوری، فیر هاوان و درگیری های سنگین در ولسوالی سرکانی حدود ۲۵۰ فامیل را بیجا کرد.

۲۲. بین ۱ نوامبر ۲۰۲۴ و ۳۱ جنوری ۲۰۲۵، حداقل دو رویداد قتل هدفمند قومندانان ارشد تحریک طالبان پاکستان از سوی عاملان ناشناس در ولایت کونر گزارش شده اند. براساس گزارش، در ۳۰ نوامبر در ولسوالی شلتن یک قومندان تحریک طالبان پاکستان کشته و دو قومندان دیگر زخمی شدند، و گزارش شده است که در ۳ دسمبر و در ولسوالی شیگل چهار قومندان ارشد تحریک طالبان پاکستان کشته شدند.

۲۳. از ۱ نوامبر ۲۰۲۴ الی ۳۱ جنوری ۲۰۲۵، ملل متحد ۴۲ گزارش رویدادهای مرتبط با مصئونیت و امنیت را که مستقیماً پرسونل اش را متاثر می سازند، به شمول ۲ اختطاف و ابستگان کارمندان محلی، ۱ رویداد آتش سوزی اتفاقی، ۱۰ رویداد ترافیکی در جاده ها، ۶ بازداشت، ۱ حمله، ۱۲ مورد آزار و اذیت، ارباب و تهدید به خشونت، ۶ محدودیت بر جابجایی، ۱ گردهمایی عمومی بدون خشونت و ۳ رویداد سرقت و دزدی را مستند سازی کرده است. در ۲ فبروری، یک عضو نیروهای امنیتی اداره حاکم که در بیرون از دیوارهای محوطه دفتر ملل متحد در کابل موقعیت داشت بر یک پوسته مراقبتی دفتر ملل متحد چند فیر انجام داد که باعث زخمی شدن یک نگهبان امنیتی قراردادی بین المللی ملل متحد شد. جسد شخصی که گفته می شود تیراندازی کرده بود بعداً در بیرون از دیوارهای محوطه دفتر ملل متحد پیدا شد.

۲۴. یوناما یک چهارچوب کاهش خطر در مورد سلاح های کوچک و سبک جهت کمک به ماموریت اش و ذینفعان مربوطه در راستای اقدامات کاهش خطرات عملی جهت رسیدگی به تهدیدات جابجایی های غیرقانونی اسلحه در افغانستان و در سطح منطقه ایجاد نموده است. علاوه بر دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد بواسطه ایجاد یک پلان سه ساله برای نظارت بر قاچاق غیرقانونی سلاح های کوچک و سبک، از طریق بخش مبارزه با قاچاق سلاح گرم خود و برنامه جهانی سلاح گرم خود، یوناما را مورد حمایت قرار داده است. دسترسی به معلومات از سوی تمام ذینفعان همچنان بحیث چالشی برای تلاشهای یوناما در ارتباط با سلاح های کوچک و سبک باقی مانده است.

ج. همکاری منطوقی

۲۵. در ۲۵ و ۲۶ نوامبر ۲۰۲۴، نماینده ویژه سرمنشی ملل متحد برای افغانستان و رئیس یوناما، رزا اتونبایوا، در چهاردهمین جلسه سالانه معاونین وزارت های امور خارجه کشورهای آسیای میانه اشتراک نمود. در این جلسه، که در تاشکند برگزار شده بود، اشتراک کنندگان بر نیاز به اقدام مشترک برای رسیدگی به چالش های مشترک در آسیای میانه و افغانستان تاکید نمودند. از ۱۱ الی ۱۲ جنوری، رزا اتونبایوا در کنفرانس بین المللی آموزش دختران در جوامع مسلمان که از سوی اتحادیه جهان اسلام سازماندهی شده و در اسلام آباد تحت حمایت دفتر نخست وزیر پاکستان برگزار شده بود اشتراک نمود. اشتراک کنندگان اعلامیه اسلام آباد را صادر کردند، که در آن تاکید نمودند آموزش دختران یک حق اساسی است و اقدامات انجام شده برای ممانعت از برخورداری این حق سوء استفاده شدیدی از اصول دینی جهت مشروعیت دهی به پالیسی های محرومیت و حذف می باشند.

۲۶. مقامات عالی رتبه اداره حاکم به کشورهای منطقه سفر کردند تا در اجلاس های چندجانبه جهت ارتقای همکاری ها در عرصه تجارت، امور مالی و اتصال منطوقی اشتراک نمایند. در ۹ نوامبر، معین وزارت فواید عامه اداره حاکم در امور خط آهن، محمد اسحاق صاحب زاده، در هشتادویکمین اجلاس شورای ترانسپورت خط آهن کشورهای مشترک المنافع در تاشکند اشتراک کرد، و در آنجا مباحثی با مقامات خط آهن از کشورهای قزاقستان، تاجیکستان و ازبکستان انجام داد. وی همچنان در ۲۷ نوامبر در سی و چهارمین کنفرانس منطوقی اتحادیه بین المللی خط آهن در ترکیه شرکت کرد. در ۹ نوامبر، رئیس بانک مرکزی اداره حاکم، نور احمد آقا، در نوزدهمین جلسه سالانه سازمان حسابداری و تفتیش نهادهای مالی اسلامی و بانک انکشاف اسلامی در بحرین اشتراک نمود. در ۱۹ نوامبر، وزیر مخابرات و تکنالوژی معلوماتی اداره حاکم، نجیب الله حقانی، در کنفرانس اینترنت جهانی ۲۰۲۴ در چین شرکت کرد. از ۲۷ الی ۳۰ نوامبر ۲۰۲۴، وزیر تجارت و صنایع اداره حاکم، نورالدین عزیز، در نمایشگاه تجاری حلال در استانبول ترکیه اشتراک نمود. در ۳ دسامبر ۲۰۲۴، وزیر صحت عامه اداره حاکم، مولوی نور جلال جلالی، در کنفرانس جهانی طب سنتی در چین شرکت کرد.

۲۷. از ۱۱ الی ۲۴ نوامبر ۲۰۲۴، رئیس اداره ملی حفاظت از محیط زیست اداره حاکم، مطیع الحق خالص، در بیست و نهمین اجلاس کنفرانس اعضای کنوانسیون چهارچوب ملل متحد در مورد تغییرات اقلیمی در باکو بحیث مهمان کشور میزبان اشتراک کرد. متخصصین از انجوماهای افغان و فعالین اقلیمی از داخل و خارج افغانستان، به شمول زنان، در رویدادهای جانبی این اجلاس اشتراک کردند.

۲۸. مقامات عالی رتبه اداره حاکم سفرهای دوجانبه ای به کشورهای منطقه جهت ارتقای همکاری اقتصادی انجام دادند. در ۲ دسامبر ۲۰۲۴، معین وزارت زراعت، آبیاری و دامداری اداره حاکم، صدراعظم عثمانی، رهبری هیئتی را به جمهوری اسلامی ایران جهت بحث در مورد همکاری های زراعتی برعهده گرفت. در ۴ دسامبر ۲۰۲۴، رئیس کمپنی ملی برق اداره حاکم (افغانستان برشنا شرکت)، عبدال باری عمر، به همراه مقامات از وزارت های امور خارجه و مالیه اداره حاکم به ترکمنستان سفر کردند و با رئیس ترکمن انرگو، کمپنی انرژی دولتی، و رئیس پروژه لین انتقال برق ترکمنستان-افغانستان-پاکستان ملاقات نمود تا در مورد پروژه های

انرژی گفتگو نمایند. در ۲۵ دسامبر ۲۰۲۴، رئیس اجرایی کمپنی ملی برق اداره حاکم (برشنا) و رئیس شرکت برق تاجیک، شرکت دولتی برق تاجیکستان، توافقنامه ای را در ترکیه بخاطر خرید برق در سال ۲۰۲۵ امضاء نمودند. در ۹ جنوری ۲۰۲۵، وزیر امور خارجه اداره حاکم، امیرخان متقی، جلسه ای را با وزیر اقتصاد امارات متحده عربی، عبدالله بن طوق المری، در ابوظبی برگزار کرد که براساس گزارش در آن راجع به تجارت، همکاری اقتصادی و زراعتی، و مسائل ترانزیتی بحث صورت گرفت. در ۲۱ جنوری ۲۰۲۵، وزیر داخله اداره حاکم و رئیس ریاست عمومی استخبارات اداره حاکم، عبدالحق واثق، با رئیس جمهور امارات متحده عربی، شیخ محمد بن زاید آل نهیان، در ابوظبی ملاقات نمودند.

۲۹. هیئت های منطقوی بمنظور تعامل با مقامات اداره حاکم از افغانستان بازدید به عمل آوردند. در ۱۹ نوامبر ۲۰۲۴، علمای اسلامی از بنگلادش و هندوستان با معاون رئیس الوزراء اداره حاکم در امور اقتصادی ملاقات کردند. از ۲۳ الی ۲۵ نوامبر ۲۰۲۴، سکرتر شورای امنیت فدراسیون روسیه، سرگی شویگو، و نماینده خاص چین برای افغانستان، یو ژائو یونگ، بطور جداگانه به افغانستان سفر کردند. در ۲۶ جنوری، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، سید عباس عراقچی، با وزیر امور خارجه اداره حاکم در کابل ملاقات کرد و در مورد تقویت بیشتر روابط دوجانبه و دیگر مسائل مورد علاقه دوطرف گفتگو نمود.

۳۰. در ۲۰ نوامبر ۲۰۲۴، سفیر ازبکستان در افغانستان که به تازگی تعیین شده است یک کاپی از اعتبارنامه خویش را به وزیر امور خارجه اداره حاکم تقدیم نمود. در ۲۲ دسامبر ۲۰۲۴، عربستان سعودی بازگشایی سفارت خود در کابل را اعلان نمود.

۳۱. یوناما به سهمگیری و تسهیل تلاش ها برای همکاری منطقوی ادامه داده است. فعالیت های این ماموریت شامل سازماندهی جلسات منظم و موردی با ماموریت های دیپلماتیک مقیم کابل و دیگر تعاملات دوجانبه با دیپلمات هایی که از کشور بازدید بعمل می آورند می گردد.

سوم. حقوق بشر

۳۲. حملاتی که در طول دوره گزارش دهی منجر به تلفات ملکی شدند ثبت گردیده اند. حداقل ۸۱ فرد ملکی (۳۷ مرد، ۸ زن، ۱۸ دختر و ۱۸ پسر) کشته شده و حداقل ۱۱۱ فرد دیگر (۵۷ مرد، ۹ زن، ۱۵ دختر و ۳۰ پسر) در چنین حملات مجروح شده اند. در ۲۱ نوامبر، مردان مسلح ۱۱ صوفی نمازگزار را در داخل مسجدی در ولایت بغلان کشتند. داعش شاخه خراسان مسئولیت این حمله را برعهده گرفت. مسئولیت حملاتی که منجر به تلفات ملکی شدند از سوی دیگر گروه ها نیز برعهده گرفته شدند.

۳۳. بین ۱ سپتمبر و ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴، نیروی کاری کشوری برای افغانستان که وظیفه نظارت و گزارش دهی را دارد حدود ۳۶۰ تخطی جدی علیه تقریباً ۱۳۰ طفل، به شمول حداقل ۳۰ دختر، را مستند سازی کرده است. اکثر تخطی های شایع ممانعت از دسترسی بشری و قتل و نقص عضو بوده اند، و ابزارهای انفجاری همچنان به عنوان مهم ترین عامل تلفات اطفال می باشد.

۳۴. مهمات منفجر نشده به آسیب رساندن به افراد ملکی، که اکثراً اطفال هستند، ادامه می دهند. در طول دوره گزارش دهی، در مجموع ۹ فرد ملکی کشته شده (۴ مرد، ۲ دختر و ۳ پسر) و ۳۶ نفر مجروح شده اند (۱۰ مرد، ۱ زن، ۸ دختر و ۱۷ پسر).

۳۵. خشونت های مسلحانه بین السرحدی بین نیروهای امنیتی پاکستانی و نیروهای امنیتی اداره حاکم نیز باعث تلفات ملکی شده اند. در ۲۴ دسامبر، در ولایت پکتیکا، حملات هوایی از سوی نیروهای امنیتی پاکستانی منجر به کشته شدن حداقل ۴۵ فرد ملکی (۳۰ طفل، ۸ زن و ۷ مرد) و زخمی شدن ۸ فرد ملکی (۶ طفل و ۲ زن) شده است. در ۲۸ دسامبر، در ولایت پکتیا، گوله باری بین سرحدی میان نیروهای امنیتی اداره حاکم و نیروهای امنیتی پاکستانی باعث کشته شدن سه مرد و زخمی شدن شش مرد دیگر شد. سفارت پاکستان در افغانستان به شکل تحریری یوناما را مطلع ساخت که "نگرانی های پاکستان در مورد ناتوانی مقامات

موقت افغان برای اقدام علیه تحریک طالبان پاکستان، برخورداری از پناهگاه های امن در خاک افغانستان، و حملات تروریستی پلان شده و هماهنگ شده در سمت افغانی سرحد، به خوبی مستند سازی شده و در عرصه عمومی نیز شناخته شده اند" و اشاره کرد که "فیر های پی دلیل بالای تاسیسات و پرسونل امنیتی پاکستانی از آن سوی سرحد" صورت گرفته اند.

۳۶. تخطی های حقوق بشری علیه مقامات دولت قبلی و اعضای پیشین نیروهای امنیتی و دفاعی ملی افغان، علی رغم عفو عمومی در سال ۲۰۲۱، همچنان گزارش می شوند. یوناما حداقل ۱ قتل، ۳۷ بازداشت و حبس خودسرانه، و ۱۸ مورد شکنجه و رفتار نامناسب با مقامات دولت قبلی و اعضای پیشین نیروهای امنیتی و دفاعی ملی افغان را مستند سازی کرده است.

۳۷. در طول این دوره گزارش دهی، یوناما تجارب اشخاص لزبین، همجنسگرا، دوجنس گرا، ترانس، دوجنس و کویر را در مورد بازداشت خودسرانه، شکنجه و خشونت جنسی در توقیفگاه ها از سوی مقامات اداره حاکم مستند ساخته است.

۳۸. در ۱۳ نوامبر، در گردیز ولایت پکتیا، یک مرد پس از آنکه بخاطر قتلی که گفته می شود هنگامی که زیر سن قانونی بوده مرتکب شده محکوم شد در ملاء عام اعدام گردید. دستور اجرای حکم اعدام در این قضیه از سوی هر سه محاکم قضایی در سطوح مختلف محکمه نظامی اداره حاکم (اولیه، ثانویه و ستره محکمه) پیش از تایید نهایی از سوی رهبر طالبان صادر و تایید شده بود.

۳۹. وزارت امر به معروف و نهی از منکر اداره حاکم به تطبیق قانون امر به معروف و نهی از منکر، که شامل سکتور مطبوعات نیز می شود، ادامه می دهد. در نوامبر، در ولایت خوست، دو ایستگاه رادیویی بخاطر پخش موسیقی در پس منظر برنامه هایشان به تعلیق درآمدند. آنها پس از آن اجازه یافتند که نشر برنامه هایشان را ادامه دهند که تضمین سپردند دیگر موسیقی پخش نکنند. در ۴ دسامبر، در ولایت کابل، ریاست امر به معروف و نهی از منکر اداره حاکم کارمندان یک ایستگاه تلویزیونی را بخاطر دوبله سریال های تلویزیونی ای که در تناقض با اصول اسلامی و فرهنگ افغانی تشخیص داده شدند دستگیر کرد. آن ها در اواسط دسامبر رها شدند و منتظر محاکمه شدن می باشند. در برخی موارد، استلزام به همراه داشتن محرم به شکل سختگیرانه تری از آنچه در این قانون آمده است به اجراء گذاشته می شود، که دسترسی زنان به خدمات را بیشتر متاثر می سازد. برای مثال، در برخی ولایات، ریاست اداره حاکم از مریضان طبقه اناث خواستند که برای استفاده از تاسیسات صبحی محرم به همراه خود داشته باشند و از کارکنان بخش صبحی که از طبقه اناث هستند خواستند تا با محرم خویش به وظیفه حاضر شوند.

۴۰. در ۲۶ نوامبر، یوناما و دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر گزارشی را به نشر سپردند که وضعیت آزادی مطبوعات در افغانستان را مورد بررسی قرار داده است. این گزارش دریافته است که مداخله از سوی مقامات اداره حاکم در محتوای مطالب و در فعالیت رسانه ها به شکل قابل ملاحظه ای آزادی مطبوعات را کاهش داده است. ممنوعیت پخش موسیقی و درامه ها در ترکیب با دسترسی آسان به برنامه هایی که از خارج از طریق اینترنت و ستلایت پخش می شوند، و همچنین مشکلات اقتصادی کشور، باعث کاهش مشاهده برنامه های رسانه ای و عایدات آن ها شده اند. ژورنالیستان و کارکنان رسانه ای در معرض تهدیدات، رفتار نامناسب، بازداشت و حبس خودسرانه بوده اند. محدودیت های وضع شده بالای زنان در رسانه ها یا باعث جلوگیری از کار آن ها در این سکتور شده و یا آن ها را عمدتاً در وظایف اداری محدود ساخته است. وزارت اطلاعات و فرهنگ اداره حاکم یافته های این گزارش را رد کرده، و عنوان کرد "هیچ ژورنالیستی منحیث یک ژورنالیست محبوس نشده است".

۴۱. محدودیت های بیشتری بالای حقوق زنان برای آموزش وضع شده است. در ۲ دسامبر، معین وزارت صحت عامه اداره حاکم، بخت الرحمن شرافت، روسای انستیتوت های طبی در کابل را مطلع ساخت که رهبر طالبان فرمانی را بخاطر ممنوعیت اشتراک زنان و دختران در کورس های آموزش طبی در رشته هایی مانند قابلگی، نرسینگ، طب دندان و تغذیه که تاریخ شروع آن ۳ دسامبر می باشد صادر کرده است. در نوامبر، ریاست های معارف اداره حاکم در ولایات پکتیا و ننگرهار به مکاتب و انجوهایی که برنامه های آموزشی تسریع شده ارائه می کردند دستور دادند تا صنوف دختران را بطور نامحدود به تعلیق درآورند. در ۱۸ جنوری،

در یک مراسم فراغت در مدرسه ای در ولایت خوست، معین وزارت امور خارجه اداره حاکم، شیر محمد عباس استانکزی، از رهبری طالبان درخواست کرد تا پالیسی خود در قبال آموزش دختران را مورد ارزیابی مجدد قرار داده و دسترسی همگانی به آموزش را برای پسران و دختران تضمین نماید.

۴۲. مقامات اداره حاکم به تطبیق پالیسی های تبعیض آمیز که حق زنان به کار را متاثر می سازند ادامه دادند. علاوه بر تکرار مجدد مقامات اداره حاکم در مورد ممنوعیت کار کردن زنان افغان در انجوها، یوناما رد مجوز کار زنان در انجوها داخلی و بین المللی را از سوی ریاست های کار و امور اجتماعی اداره حاکم در برخی ولایات مستند ساخته است. از ۴ الی ۶ جنوری، در قندهار، تنها مردان اجازه یافتند تا در یک نمایشگاه تجاری اشتراک کنند و زنان از اشتراک در آن محروم شدند، چه منحنی غرفه داران و چه منحنی مشتریان این نمایشگاه.

۴۳. یوناما رویدادهای خشونت براساس جنسیت را علیه زنان و دختران، به شمول آدم کشی، قتل های به اصطلاح ناموسی، ازدواج اطفال، ازدواج های اجباری، تجاوز جنسی، خشونت خانگی و خودکشی به دلیل خشونت خانگی را ثبت کرده است. در برخی از موارد، مقامات اداره حاکم قضایای خیلی جدی همچون تلاش به قتل را، علی رغم خواست اعلان شده قربانی ها برای یافتن راه حل عدلی و قضایی، به میانجیگری ارجاع داده اند.

۴۴. تا اواخر جنوری ۲۰۲۵، اداره مدیریت محابس اداره حاکم گزارش داده است که حدود ۲۵'۵۰۰ شخص، به شمول حدود ۱'۹۰۰ زن با ۴۵۰ طفل همراه، و ۱'۴۰۰ نفر از اشخاص زیر سن قانونی، در حبس قرار دارند. با دستور رهبر طالبان، ستره محکمه اداره حاکم فرمانی مورخ ۱۴ دسمبر ۲۰۲۴ صادر کرد که به محاکم استیناف دستور می دهد کمیته هایی را در هر ولایت جهت شناسایی اشخاصی که مستحق بخشش یا کاهش مجازات می باشند ایجاد نمایند. در جنوری، اداره مدیریت محابس اداره حاکم گزارش کرد که بیش از ۶۷۰ زندانی از محابس کشور، به شمول محبس بل چرخ در کابل، رها شده اند و محکومیت ۱،۱۴۵ زندانی دیگر کاهش یافته است.

۴۵. در ۲۳ جنوری، سارنوال محکمه جزایی بین المللی از یکی از اتاق های قبل از محاکمه این محکمه خواستار صدور حکم بازداشت رهبر طالبان و قاضی القضاات اداره حاکم شد، و بیان داشت دلایل معقولی بر این باور که آنها مسئول جنایت علیه بشریت بخاطر انجام تعقیب عدلی براساس جنسیت هستند، وجود دارد.

چهارم. انکشاف اقتصادی، هماهنگی دونه‌ها و موثریت کمک ها

۴۶. بانک جهانی در به روز رسانی ای که در دسمبر ۲۰۲۴ راجع به انکشاف افغانستان داشت عنوان نموده که اقتصاد افغانستان رشد نسبتاً کمی به میزان ۲.۷ در صد داشته، که عمدتاً بواسطه افزایش در مصارف خصوصی، پس از دو سال کساد قابل توجه صورت گرفته است. با این وجود، وضعیت اقتصاد، به دلیل تردید در پالیسی، انزوای مالی، تداوم محدودیت ها بالای سهم گیری اقتصادی زنان، عدم توازن در تجارت و سرمایه گذاری ضعیف عمومی که موانعی بر سر راه انکشاف می باشند، نابسامان و شکننده باقی مانده است. اکثر خانوارها برای برطرف ساختن نیازهای اولیه شان با مشکل مواجه اند زیرا بیکاری و فقر شایع است. گروه های آسیب پذیر، به شمول زنان، اطفال و نفوس بیجاشده به دلیل حفاظت ناکافی اجتماعی بیشترین ضربه را از شرایط سخت اقتصادی متحمل می شوند.

۴۷. دیگر شاخص های اقتصاد کلان نشان دهنده رشد نسبتاً کم در طول این دوره گزارش دهی بوده اند. در نوامبر ۲۰۲۴، قیمت ها به میزان ۰.۴ در صد ماه به ماه کاهش یافت، که باعث بازگشت روند رو به بالا که از ماه آگست مشاهده می شد، گردید. هزینه های مسکن افزایش یافتند درحالی که قیمت مواد خوراکی ثابت باقی ماند، اگر چه قیمت تیل و سبزیجات به خاطر سرمای هوا

افزایش یافتند. در نوامبر، قیمت ها بطور کلی ۳.۸ درصد در مقایسه سال به سال کاهش یافتند، که دلیل آن تقاضای کمتر و پول افغانی قوی تر و همچنین عرضه بیشتر محصولات زراعتی بود. در سال ۲۰۲۴ و در مقایسه با سال ۲۰۲۳، به دلیل کنترل ارزی و تزریق دالر به منظور فعالیت های بشردوستانه، ارزش پول افغانی به میزان ۱۵.۷ درصد در مقابل دالر امریکایی افزایش یافت. با این حال، در نوامبر و دسامبر ۲۰۲۴ ارزش پول افغانی به میزان ۴.۸ درصد کاهش یافت. در سال ۲۰۲۴ واردات به مقدار ۴۰ درصد در مقایسه سال به سال افزایش یافته و به ۱۰.۸ میلیارد دالر رسید، که دلیل آن افزایش واردات مواد خوراکی، مواد کیمیاوی، مواد معدنی و تجهیزات ترانسپورتی بود، در حالی که صادرات به میزان ۵ درصد کاهش یافت. جمع آوری عایدات قوی باقی ماند و به ۲.۵ میلیارد دالر در ۱۰ ماه نخست سال مالی (مارچ ۲۰۲۴ الی جنوری ۲۰۲۵) رسید، که نشان دهنده ۱۱.۵ درصد افزایش در مقایسه سال به سال می باشد، و دلیل آن رشد در عواید غیر مالیاتی و گمرکی و همچنین بهبود مدیریت سرحدات و روابط تجاری با جمهوری اسلامی ایران و آسیای میانه بود.

۴۸. مقامات اداره حاکم هدف اعلان شده خویش برای خودکفایی را از طریق انکشاف زیرساخت ها، سرمایه گذاری خصوصی، تولیدات داخلی و مقررات جدید تعقیب کردند. ساخت بخش افغانستان پایلین گاز ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هندوستان در دسامبر آغاز شد و ۸۱ درصد از فاز دوم کانال آبیاری قوش تپه در جنوری ۲۰۲۵ تکمیل شده، و ۱ میلیون هکتار زمین در اطراف این کانال برای اهداف زراعتی و صنعتی مد نظر قرار گرفته اند. اجرای پروژه شهر جدید کابل، که برای اسکان ۳ میلیون شهروند طراحی شده است، در دسامبر آغاز شد. در مجموع ۳۰ معیار جدید برای مواد ساختمانی، مواد خوراکی، معدن کاری، تولیدات پترولیم و دیگر سکتورها به منظور بهبود کیفیت تولیدات مورد تایید قرار گرفته اند. پروسه های مستند سازی صادرات ساده سازی شده اند. سکتور بانکی افغانستان بالای تقویت ارزش افغانی، رسیدگی به مسائل نقدینگی و ارتقای بانکداری اسلامی تمرکز کرده است. طرز العمل های معدن کاری به مقدار قابل توجهی ساده سازی شده اند، و ۹ قرارداد در مقیاس کلان و ۱۸ قرارداد در مقیاس کوچک به ارزش ۳ میلیارد دالر از سوی مقامات اداره حاکم به کمپنی های داخلی و بین المللی در بین ماه های مارچ ۲۰۲۴ و جنوری ۲۰۲۵ داده شده اند. برطبق گزارشات، یک سرمایه گذاری خصوصی مشترک چین-افغانستان موافقت نامه ای ۳۰ ساله را برای ایجاد یک فابریکه تولید سمنت به ارزش ۱۴۵ میلیون دالر در ولایت لوگر که پیش بینی می شود ۲۵۰۰ تن سمنت را بطور روزانه تولید نماید به امضاء رسانده است. ارقام مربوط به این سرمایه گذاری چین-افغانستان به شکل مستقل مورد تایید قرار نگرفته است.

۴۹. در ۱۳ نوامبر، مقامات اداره حاکم دومین کنفرانس ملی قرضه های کوچک (مایکروفایننس) را، در تعقیب کنفرانس اول، که در اکتوبر ۲۰۲۳ برگزار شده بود، دایر نمودند. هدف این کنفرانس تشویق ذینفعان و مستفدین برای سهم گیری در سکتور مایکروفایننس با در نظر داشت مقررات مایکروفایننس که در سال ۲۰۲۴ معرفی شده اند بود. این کنفرانس منجر به اعلان ایجاد پنج نهاد جدید مایکروفایننس و یک سرمایه گذاری ۶۷.۴ میلیون دلاری از سوی مقامات اداره حاکم جهت حمایت از سکتور مایکروفایننس شد. در طول این دوره گزارش دهی، برنامه انکشافی ملل متحد (UNDP) شمولیت ۴۰ نفر از نهادهای مالی مختلف افغان در سازمان حسابداری و حسابرسی نهادهای مالی اسلامی و همچنین در برنامه های عضویت جهت افزایش ظرفیت بخش مالی را تسهیل کرده و ۱۶۵۰ تجارت های کوچک و متوسط را از طریق قرضه های با سود تخفیف داده شده، مورد حمایت قرار داد.

۵۰. در ۱۳ فبروری ۲۰۲۵، در تعقیب سومین جلسه نمایندگان خاص برای افغانستان، یوناما اولین جلسه گروه کاری سکتور خصوصی را به شکل آنلاین و با اشتراک کشورهای عضو و سازمان های بین المللی، وزارتخانه های اداره حاکم تجارت و صنایع، اقتصاد، مالی و امور خارجه، بانک مرکزی برحال، متخصصان تجاری افغان به شمول زنان، نهادهای مالی بین المللی و نهاد های مربوطه ملل متحد برگزار نمود. بحث ها در این جلسه به نتایج مشوره های گسترده رو در رو و به شکل آنلاین با طیفی از تجار ذکور و اناث در داخل و خارج از افغانستان اضافه گردید، که به بهتر ساختن بحث در مورد چهار ساحه مورد تمرکز - ایجاد شغل و کار آفرینی، دسترسی به امور مالی، ادغام مارکت، و زیرساخت های بانکداری خصوصی و امور مالی - کمک نمود.

۵۱. منابع آبی داخلی افغانستان دچار چالش‌های سختی‌اند، که بخاطر تغییرات اقلیمی و افزایش تقاضا تشدید شده‌اند. حدود یک سوم از نفوس کشور با کمبود خدمات آب آشامیدنی مواجه‌اند. به ویژه شهر کابل به کاهش شدید آب‌های زیرزمینی و محدودیت در دسترسی به آب دچار شده که زنان و اطفال را به شدت متاثر ساخته است. در ۵ دسامبر، پلتفرم آب افغانستان جلسه‌ای در مورد بحران آب کابل برگزار کرد، و کمیته ولایتی بحران آب جلسه‌ای در ۱۸ دسامبر با اشتراک والی اداره حاکم ولایت کابل، وزارتخانه‌های مرتبط اداره حاکم و ملل متحد برگزار نمود.

۵۲. در ۱۵ جنوری، چهارمین اجلاس هماهنگی در سطح بالا در کابل و تحت ریاست مشترک یوناما و مقامات اداره حاکم، با رویکردی برای تقویت تعامل در میان مقامات برحال، سیستم ملل متحد و شرکای آن، به شمول انجوه‌های بین‌المللی و داخلی، و زنان برگزار شد. اشتراک‌کنندگان بر ضرورت تلاش‌های هماهنگ شده، فعالیت‌های کمیکی شفاف و گفتگو برای رسیدگی به نیازهای اساسی بشری تأکید نموده و به تأثیر منفی محدودیت‌ها بالای نفوس افغان توجه نمودند.

۵۳. در ۲ و ۳ دسامبر ۲۰۲۴، گروه کاری مدیریت خطر سیستم سرتاسری ملل متحد خطرات و اقداماتی برای کاهش آن‌ها را برای سال ۲۰۲۵ ارزیابی نموده و پیشرفت‌های حاصله در تطبیق پلان عملی خطرات عام در سال ۲۰۲۴ را مورد بازبینی قرار داد. در نتیجه، ارزیابی خطرات عام برای سال ۲۰۲۵ نشانگر سطوح خطر بیشتر به دلیل محدودیت‌های جدید وضع شده از سوی مقامات برحال، با برجسته‌سازی اهمیت حفظ مدیریت هماهنگ شده خطرات عام در سراسر سیستم ملل متحد در افغانستان برای تضمین انسجام عملیاتی و پاسخدهی موثر، می‌باشد.

۵۴. در ۳ دسامبر، جلسه کمیته رهبری صندوق وجهی خاص برای افغانستان برگزار شد تا یادداشت استراتژیک این صندوق وجهی برای سال ۲۰۲۵ را تأیید نماید، که هدف آن، در میان دیگر مسایل، جهت‌دهی مجدد این صندوق وجهی جهت تمرکز بر راه حل‌ها برای بیجاشدگان بمنظور فراهم‌آوری زمینه ادغام مجدد افراد بیجاشده داخلی و عودت‌کنندگان، با تأکید بر تقویت زنان، می‌باشد.

۵۵. در جنوری ۲۰۲۵، شبکه حفاظت افغانستان از سوءاستفاده جنسی، سوءاستفاده و آزار و اذیت جنسی به ۳۲۱ نهاد و بیش از ۵۵۰ شخص ارتباطی از ملل متحد، سازمان‌های غیردولتی و جامعه مدنی می‌باشد دسترسی حاصل کرد با هدف افزایش هماهنگی، گزارش دهی، ظرفیت‌سازی و خدمات حمایتی. پیشرفت‌های در کاهش خطرات استثمار و سوء استفاده جنسی در افغانستان حاصل شده است، که با سقوط از بالاترین رتبه بندی ریسک جهانی به جایگاه چهارم در بررسی کلی خطرات استثمار و سوء استفاده جنسی در سال ۲۰۲۵ کمیته دائمی بین‌سازمانی، یک شاخص ترکیبی که شاخص‌های را در مورد طیفی وسیعی از عوامل مختلف که می‌تواند بر خطر استثمار و سوء استفاده جنسی تأثیر بگذارد را جمع‌آوری می‌کند.

پنجم. کمک‌های بشردوستانه

۵۶. نیازهای بشری در افغانستان در سال ۲۰۲۵ چشمگیر باقی مانده است، و ۲۲.۹ میلیون نفر به دلیل سطوح بالای ناامنی غذایی و سوء تغذیه، خطرات طبیعی عودکننده و ضربه‌های اقلیمی، جابجایی‌های مداوم نفوس، به شمول بیجا شدن‌های متمادی، اقتصاد ضعیف، دسترسی ناکافی به خدمات اساسی و تداوم محدودیت‌ها بر مردم افغانستان، که بطور خاص زنان و دختران را متاثر می‌سازند، به کمک نیاز دارند.

۵۷. در نوامبر، گروه کاری جندر در فعالیت بشردوستانه و گروه کاری دسترسی بشردوستانه دهمین سروی خویش را در مورد تأثیر ادامه دار ممنوعیت زنان برای کار در انجوها و ملل متحد و دیگر محدودیت‌هایی وضع شده بالای زنان، به شمول آنهایی که در قانون امر به معروف و نهی از منکر بیان شده‌اند، انجام دادند. یافته‌های این سروی نشانگر کاهش تحرک کارمندان زن، که

تنها ۵۲ در صد پاسخدهندگان گزارش دادند که قادر به بازدید از ساحات کاری بوده اند، در مقایسه با عین دوره زمانی در سال ۲۰۲۴ که ۶۴ در صد بوده است، می باشد. وضع این قانون باعث افزایش نگرانی کارمندان بخاطر رفت و آمد و طرزالعمل پوشش شان شده است (۵۴ در صد در دهمین سروی، در مقایسه با ۳۴ در صد در سروی قبلی) و توانایی کارمندان افغان از طبقه اناث برای حضور در دفاتر کاری (۴۶ در صد) و توانایی شرکای کاری برای برگزاری جلسات با زنان افغان (۴۹ در صد) را متاثر ساخته است. شرکای کاری که در این سروی پاسخ می دادند گزارش دادند که کارمندان زن به دلیل صدور فرامین مقامات اداره حاکم وظایف خویش را در سازمان هایشان ترک کردند (۴۳ در صد). از زمان تاکید مجدد بر ممنوعیت کار زنان افغان در انجوها در دسامبر ۲۰۲۴ تاکنون، گروه کاری جندر در فعالیت بشردوستانه موارد کمی از انجوهای که استخدام زنان افغان را به حالت تعلیق درآورده اند را مستند سازی کرده است.

۵۸. از جنوری الی دسامبر ۲۰۲۴، شرکای همکار در امور بشردوستانه به ۲۰.۴ میلیون نفر دسترسی حاصل کردند، با حداقل یک نوع کمک بشردوستانه، به شمول ۳ میلیون نفر که حداقل سه نوع مختلف حمایت سکتوری را دریافت نمودند. در مجموع، ۱۳.۹ میلیون نفر کمک های خوراک و معیشتی، ۸.۴ میلیون نفر خدمات صحتی، ۴.۶ میلیون طفل و خانم های باردار و شیرده کمک های تغذیه ای، ۶.۳ میلیون نفر کمک های محافظتی، ۵.۴ میلیون نفر کمک های مربوط به آب، بهداشت و حفظ الصحه، ۹۴۱'۰۰۰ نفر سرپناه اضطراری و اقلام غیر غذایی و ۵۵۴'۰۰۰ طفل کمک های آموزشی دریافت کردند. تا ۲۹ دسامبر، پلان پاسخگویی به نیازهای بشردوستانه افغانستان برای سال ۲۰۲۴ به میزان ۱.۴۵ میلیارد دالر، یا ۴۷ فیصد، از ۳.۰۶ میلیارد دالر مورد نیاز را دریافت کرده اند.

۵۹. امنیت غذایی اندکی بهبود یافته، و در مجموع ۱۴.۸ میلیون نفر با بحران یا سطوح اضطراری ناامنی غذایی (مرحله ۳ و بالاتر در طبقه بندی مراحل امنیت غذایی یکپارچه) مواجه اند، در مقایسه با ۱۵.۳ میلیون نفر در عین دوره زمانی در سال ۲۰۲۳. کاهش فرصت های عایداتی و تاثیرات ماندگار شرایط خشکسالی همچنان باعث ناامنی غذایی می شود. نرخ سوء تغذیه بلند باقی مانده و پیش بینی می شود شاهد افزایش ۱ فیصدی برای اطفالی که شدیداً دچار سوء تغذیه اند و افزایش ۲۸ فیصدی برای اطفالی که دچار سوء تغذیه متوسط اند در سال ۲۰۲۵ باشیم. برنامه جهانی غذا به ۱۱.۸ میلیون نفر در بین ماه های جنوری و دسامبر ۲۰۲۴ کمک های خوراک و تغذیوی و معیشتی فراهم نمود و در بین ماه های جنوری و دسامبر ۲۰۲۴ به ۶.۴ میلیون نفر اقلام خوراک و پول نقد بعنوان بخشی از تلاش ها جهت آمادگی برای ماه های زمستان کمک کرد.

۶۰. از ۱ اکتوبر الی ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴، سازمان غذا و زراعت ملل متحد (FAO) ۵.۷۹ مستفید شونده را از طریق اقدامات حمایتی معیشت براساس زراعت، به شمول کمک های اضطراری، در طیف گسترده ای از موارد مانند کشت گندم، باغبانی در خانه، مرغداری در حویلی ها، بسته های کشت سمارق، خشک کن های آفتابی و بسته های لبنیاتی، و انتقالات پول نقد بدون شرط برای ۵.۶۴ میلیون نفر در سراسر کشور مورد حمایت قرار داد. سازمان غذا و زراعت ملل متحد همچنان سه طرح آبیاری را مورد ترمیم قرار داد که طول آن ۲۲ کیلومتر بوده و ۱'۰۰۴ هکتار را آبیاری می کرد، ۱۳۳ گروه های منفعت مشترک محلی را سازماندهی کرد، بیش از ۴ میلیون احشام را علیه بیماری های مختلف حیوانی واکسین نمود، ۲۵۱ هکتار از زمین ها را مجدداً بذرپاشی کرده و ۷۵ هکتار از مراتع تخریب شده را احیاء نمود، ۲۸۶ تن بذر سویا را از طریق فعالیت های آزمایشی و آموزش زارعین در ۱۰ ولایت تولید کرده و به پاسخ دهنده به تاثیرات مخرب سیلاب ها در دو ولایت از طریق پاکسازی ۷۱.۵ کیلومتر کانال و نوسازی ۲۳۴ متر دیوارهای استنادی سنگی کناره های کانال ها اقدام نمود.

۶۱. براساس گفته سازمان صحتی جهان (WHO)، ۱۷۵'۲۶۲ مورد از اسهال آبکی شدید همراه با کم آبی بدن، ۴'۷۲۲ مورد مشکوک به تب دانگ (تب استخوان شکن) و ۱'۲۲۱ مورد مشکوک به تب کرایمین کانگو از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر گزارش شده اند. علاوه، ۵۹'۷۵۳ مورد مشکوک به سرخکان، ۸۱'۳۰۴ مورد تایید شده ملاریا و ۱'۳۵۷'۳۵۰ مورد بیماری شدید تنفسی یا ذات الریه گزارش شده اند. سازمان صحتی جهانی، منحنی بخشی از برنامه های خویش، حمایت تکنیکی و مالی برای آمادگی، تشخیص، تحقیق و پاسخ دهنده به شیوع بیماری های مسری ارائه می دارد.

۶۲. از جنوری الی نوامبر ۲۰۲۴، تعداد موارد آسیب های روانی ناشی از منازعه، مواردی که تداوی شده اند و یا برای مراقبت های ثانویه ارجاع داده شده اند، ۰.۲ در صد افزایش یافته اند و به ۴۴'۳۸۴ مورد رسیده اند، در مقایسه با ۴۴'۲۹۰ مورد در عین دوره زمانی در سال ۲۰۲۳. در نوامبر و دسامبر ۲۰۲۴، تعداد مجموعی ۹۲'۷۹۰ طفل زیر سن پنج سال که از سوء تغذی شدید رنج می برند در ۱۴۸ تاسیسات صبحی بستر دار و ۳'۰۶۸ تاسیسات صبحی بدون بستر پذیرش شده و تداوی شده اند. به علاوه، به ۱۸۳'۲۷۴ طفل زیر سن پنج سال که دچار سوء تغذی متوسط بودند از طریق یک برنامه مکمل تغذیه هدفمند دسترسی حاصل شد. در دسامبر، ۴۱۴ تیم سیار صبحی و تغذیوی در مناطق دور دست، که کمتر در آنجا خدمات رسانی شده است، به مردم دسترسی پیدا کرده و بیش از ۴۷۱'۶۰۰ مشاوره صبحی اولیه ارائه نموده اند.

۶۳. بین ۲۲ اکتوبر ۲۰۲۴ و ۷ جنوری ۲۰۲۵، تخمین زده می شود که ۳۵۶'۳۲۹ افغان، بدون در نظر داشت افرادی که پاسپورت و ویزای معتبر دارند، به افغانستان عودت نموده اند. این رقم شامل ۵۹'۲۱۷ نفر از پاکستان و ۲۹۷'۱۱۲ نفر از جمهوری اسلامی ایران می شود، که ۱۷۳'۵۰۶ نفر ایشان اخراج شده اند. در طول این مدت، شرکای فعال در امور بشری به بیش از ۱۲۰'۰۰۰ افغان بدون مدرک عودت کننده از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان در مراکز پذیرش سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) کمک نموده اند. از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴، دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای پناهندگان (UNHCR) به ۵۴'۷۲۰ پناهنده راجستر شده و عودت کنندگان شبه-پناهنده از طریق حمایت محافظتی کمک نموده است. عودت کنندگانی که از سوی دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای پناهندگان مصاحبه شده اند عنوان کرده اند که حمایت مالی، سرپناه، غذا، ارائه اسناد و مدارک، معاونت حقوقی و دسترسی به خدمات اساسی مهمترین ضروریات آنها پس از بازگشت شان به کشور می باشد. در سال ۲۰۲۴، کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان به شکل مستقیم به بیش از ۱.۳ میلیون فرد آسیب پذیر در افغانستان از طریق کمک ها دسترسی پیدا کرده، که این کمک ها شامل خدمات محافظتی، پول نقد و اقلام کمکی بوده اند.

۶۴. دسترسی بشردوستانه همچنان چالش برانگیز است، و ۴۱۸ رویداد مرتبط با دسترسی بشردوستانه از اکتوبر تا دسامبر ۲۰۲۴ ثبت شده اند، که ۵ در صد افزایش نسبت به عین دوره زمانی در سال ۲۰۲۳ را نشان می دهد. چالش اولیه مداخله در فعالیت های بشردوستانه از سوی مقامات اداره حاکم بوده است که ۸۶ در صد این رویدادها را شامل می شود. دیگر چالش ها شامل محدودیت ها بر رفت و آمد (۱۸ رویداد) و خشونت علیه کارکنان بشردوست (۲۹ رویداد)، بشمول ۱۷ حبس که در آن ۴۱ کارمند بشردوستانه محبوس شدند، محیط های فیزیکی (۵ رویداد) و تداوم عملیات های نظامی (۱ رویداد) می باشند. این رویدادها باعث تعلیق موقتی ۱۶۱ فعالیت در سراسر مناطق مختلف شد، که نشانگر ۲۵ در صد کاهش در مقایسه با دوره گزارش دهی قبلی می باشد. رویداد های مربوط به دسترسی مرتبط با جنر افزایش یافته و ۳۱ مورد در دسامبر ۲۰۲۴ گزارش شد، در مقایسه با ۱۸ مورد که در نوامبر ۲۰۲۴ گزارش شدند.

۶۵. در نوامبر و دسامبر، ۱۷.۴ کیلومتر مربع از اراضی از مهمات انفجاری تصفیه شد، که عودت مصون فامیل های بیجا شده را تسهیل نموده و امکان فعالیت های زراعتی، ساخت سرک ها، انکشاف ساحات مسکونی و دسترسی مصون به چراگاه ها را فراهم کرد. تیم تخنیک می ن پکی به رهبری ملل متحد ۲۹۷ بازدید مدیریت کیفیت را انجام داده، و ۱۳ جلسه هماهنگی را برگزار نمود تا از پلانگذاری و تطبیق موثر اطمینان حاصل شود و به ۱۴ درخواست کمک به دفع مواد انفجاری از سوی شرکای بشردوست پاسخ داد.

ششم. مبارزه با مواد مخدر

۶۶. در گزارشی که در نوامبر ۲۰۲۴ به نشر رسید، دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد بیان کرد که تولید تریاک در سال ۲۰۲۴ در افغانستان برای دومین سال پیاپی، علی رغم یک افزایش ۱۹ در صد در مقایسه با سال ۲۰۲۳، کم باقی مانده است،

و تخمین زده می‌شود که ۴۳۳ تن تریاک تولید شده و سطح کشت هنوز بسیار کمتر از چیزی که قبل از اجرای ممنوعیت کشت تریاک بود، قرار دارد. کشت تریاک، که قبلاً در ولایات جنوبی تمرکز یافته بود، به ولایات شمال غربی، خصوصاً ولایت بدخشان، تغییر یافته است. در ۲۷ نوامبر، دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد و برنامه انکشافی ملل متحد اولین گزارش جامع در مورد درمان مصرف مواد مخدر در افغانستان، با برجسته سازی تفاوت‌های قابل توجه در توزیع خدمات، دسترسی و نمایندگی از جندر، علی‌رغم در دسترس بودن خدمات در ۳۲ ولایت از ۳۴ ولایات کشور، را به نشر رساندند. مواد افیونی همچنان عامل اصلی پذیرش افراد جهت تداوی می‌باشد، و تقاضای رو به افزایشی برای خدمات مرتبط با استعمال مواد محرک، خصوصاً متامفتامین، وجود دارد.

۶۷. بین ۱ نوامبر و ۳۱ دسامبر ۲۰۲۴، برنامه صحتی دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد، در همکاری با نهاد ملل متحد برای تساوی جندر و تقویت زنان، برای بیش از ۱۷'۱۳۸ زن که مواد مخدر استعمال می‌کنند یا در معرض خطر استعمال مواد مخدر قرار دارند، و اطفال ایشان، کمک ارائه نمود. این کمک فراهم شده شامل خدمات صحتی اولیه و مرتبط به تولید مثل، خدمات دندان‌پزشکی، خدمات اساسی اجتماعی، آموزش مهارت‌های حرفوی و خدمات حمایتی برای قربانیان خشونت براساس جندر بود. دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد شش وینار را با اشتراک افراد مسلکی در بخش صحتی انجوها، جامعه مدنی و مراکز درمان اعتیاد به منظور تبادل بهترین عملکردها با متخصصان بین المللی در مورد خدمات داوطلبانه درمان در مراکز ترک اعتیاد برگزار نمود. یک برنامه معیشت بدیل از سوی دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد برای ۳۰۱ خانم محبوس در محابس کابل و هرات آموزش مهارت‌های حرفوی ارائه نمود، و ۵۰ خانم آموزش خیاطی را تکمیل کردند و ۱۸ خانم آموزش قالین‌بافی را تکمیل نمودند. برنامه انکشافی ملل متحد ۸۰۰ زارع، به شمول ۸۸ زن، را در شش ولایت (بادغیس، بلخ، فراه، قندهار، لغمان و ننگرهار) که قبلاً کشت کوکنار در آنجا بلند بوده است از طریق کمک‌های تخنیک و مالی مورد حمایت قرار داد. برنامه انکشافی ملل متحد همچنان ۱'۲۲۹ زارع (بشمول ۲۵۲ زن) را از طریق آموزش ترویج زراعت و از طریق کمک به احیای مجدد دو فابریکه پروسس محصولات زراعتی پس از برداشت محصول مورد حمایت قرار داد.

۶۸. در ۲۸ نوامبر، در تعقیب سومین جلسه نمایندگان خاص برای افغانستان که در دوحه برگزار شد، گروه کاری مبارزه علیه مواد مخدر اولین جلسه آنلاین خویش را با اشتراک کشورهای عضو و سازمان‌های بین المللی، وزارتخانه‌های اداره حاکم امور خارجه و داخله، وزارت اداره حاکم زراعت، آبیاری و مالداري، وزارت اداره حاکم صحت عامه، نهادهای مالی بین المللی و نهاد‌های مربوطه ملل متحد برگزار نمود. این گروه کاری توافق کرد که گروه‌های کوچک در مورد معیشت بدیل، جلوگیری از تولید مواد مخدر و تداوی افراد معتاد به مواد مخدر، و تولید و قاچاق مواد مخدر ایجاد شوند. یک پلان عملی مشترک در مورد معیشت بدیل در دومین جلسه عضویت این گروه کاری در ۱۲ فبروری ارائه گردید.

هفتم. حمایت از ماموریت

۶۹. در ۳۱ جنوری ۲۰۲۵، میزان پست‌های خالی در یوناما ۱۲ در صد برای کارکنان بین المللی، ۳ در صد برای داوطلبان بین المللی ملل متحد، ۱۱ در صد برای داوطلبان داخلی ملل متحد، ۱۵ در صد برای کارمندان مسلکی داخلی و ۱۱ در صد برای کارمندان داخلی بوده است، که در مقایسه نرخ تایید شده به ترتیب ۸.۳ در صد، ۹.۳ در صد، ۵ در صد، ۱۵.۵ در صد و ۱۱.۲ در صد قرار دارند. نسبت کارکنان از طبقه اناث ۳۴ در صد برای کارمندان بین المللی، ۳۸ در صد برای داوطلبان ملل متحد، ۹ در صد برای کارمندان مسلکی داخلی و ۱۱ در صد برای کارمندان داخلی بوده است. برنامه داوطلبان داخلی ملل متحد همچنان به حیث مجرای مهم برای زنان جوان افغان که خواستار پیوستن به نیروی کاری ملل متحد می‌باشند، است.

هشتم. مشاهدات

۷۰. علی‌رغم ختم منازعه شدید در سه سال قبل، اقتصاد افغانستان شکننده باقی مانده و کشور همچنان یکی از بدترین بحران‌های بشری در جهان را تجربه می‌کند و ۲۲.۹ میلیون نفر به کمک نیاز دارند. تداوم پالیسی‌ها و عملکردهای محدود کننده مقامات اداره حاکم که بالای نفوس افغانستان، خصوصاً زنان، تحمیل شده اند به شکل بیشتری فعالیت‌های اقتصادی و معیشت را در سراسر کشور محدود ساخته و ارائه کمک‌ها به مردم نیازمند را با مشکل مواجه کرده است. این پالیسی‌های مقامات اداره حاکم قانون حقوق بشر بین‌المللی و تعهدات بین‌المللی افغانستان را نقض کرده، و خطر انزوای کشور از جامعه بین‌المللی، به شمول دونه‌ها، در زمانی که کمک‌های بشردوستانه و اساسی بین‌المللی اهمیت حیاتی برای مردم افغانستان دارد، را ایجاد می‌کند.

۷۱. ملل متحد به دستیابی به هدف نهایی تشریح شده در قطعنامه [2721 \(2023\)](#) برای افغانستانی که در صلح با خود و همسایگانش باشد، و بطور کامل در جامعه بین‌المللی مجدداً ادغام گردد و تعهدات بین‌المللی اش، که شامل تعقیب آنها از طریق جلسات نمایندگان خاص که از سوی ملل متحد برگزار می‌شوند و گروه‌های کاری مبارزه علیه مواد مخدر و سکتور خصوصی می‌گردد، را برآورده سازد متعهد باقی می‌ماند. حفظ یک اجماع بین‌المللی در مورد افغانستان از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است. درحالی‌که به سازش از سوی تمام ذینفعان ضرورت وجود دارد، این سازش‌ها باید از طریق یک گفتگوی تشدید شده با مقامات اداره حاکم در داخل چوکات‌های تعهدات و نورم‌های بین‌المللی به دست آیند. من تا کنون از مباحثی که در گروه‌های کاری در راستای رسیدگی به نیازهای اساسی مردم افغانستان و ایجاد اعتماد در میان اشتراک‌کنندگان صورت گرفته است، دلگرم شده‌ام.

۷۲. تطبیق قانون امر به معروف و نهی از منکر همچنان باعث چالش‌های چند وجهی هم برای زنان و هم برای مردان در تمامی سنین می‌شود، درحالی‌که زنان را به شکل نامتناسبی متاثر می‌سازد، و آزادی رفت و آمد ایشان و دسترسی‌شان به خدمات اساسی را به شکل بیشتری محدود کرده است. حوزه اقدامات محدود کننده که مانع زنان برای کار در سکتور رسانه‌ای شده و آنها را به وظایف دفتری محدود می‌کند هشدار دهنده می‌باشد. آزادی بیان با ضمانت‌هایی از استقلال رسانه‌ها باید تضمین شوند و اهمیت کار زنان در سکتور رسانه‌ای باید مورد شناسایی قرار گیرد. من از مقامات اداره حاکم می‌خواهم تا تمام محدودیت‌هایی که برخورداری از حقوق بشر و آزادی‌های بنیادی مردم افغانستان، خصوصاً زنان و دختران، را محدود ساخته و خدشه‌دار می‌کند، را لغو نمایند.

۷۳. ممنوعیت اشتراک زنان و دختران در صنوف انستیتوت‌های طبی نه تنها تبعیض‌آمیز و در مغایر با تعهدات بین‌المللی حقوق بشری افغانستان می‌باشد، بلکه به شدت باعث کاهش تعداد کارکنان صحتی از طبقه انانث در افغانستان می‌شود، که از قبل ناکافی بود، و بدین وسیله باعث محدودتر ساختن دسترسی ضعیف زنان و دختران به خدمات صحتی می‌شود. ممنوعیت تحصیل زنان در رشته‌های قابل‌گنجی و دیگر رشته‌های طبی عواقب جدی و فوری برای مرگ و میر مادران و نوزادان و شیوع امراض برای نسل‌های آینده دارد. من مجدداً به مقامات اداره حاکم تأکید می‌کنم تا تمام تصامیم راجع به ممنوعیت زنان و دختران از آموزش را لغو کنند.

۷۴. مقامات اداره حاکم باید اجرای مجازات بدنی، که براساس قانون بین‌المللی شکلی از شکنجه یا مجازات یا رفتار بی‌رحمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز به حساب می‌آید، را متوقف سازند. افغانستان عضویت معاهدات بین‌المللی حقوق بشر را دارد که به شدت تمام اشکال شکنجه و رفتار نامناسب را ممنوع کرده‌اند. استفاده از مجازات مرگ برای جرایم مرتکب شده از سوی اشخاص زیر سن ۱۸ سال در قانون حقوق بشر بین‌المللی شدیداً ممنوع شده است. من از مقامات اداره حاکم می‌خواهم تا یک مهلت قانونی (دیر انجالی مجازات) برای اعدام‌های بیشتر، با این دید که مجازات مرگ از میان برداشته شود، تعیین نمایند.

۷۵. تداوم گزارشات قتل‌های فراقانونی، بازداشت و حبس خودسرانه و شکنجه و رفتار نامناسب با مقامات دولت قبلی و اعضای نیروهای امنیتی و دفاعی ملی افغان، علی‌رغم تعهدی که مقامات اداره حاکم بطور علنی بخاطر عفو عمومی آنها بیان کرده

اند، عمیقاً موجب نگرانی است. بسیار مهم است تا از حفاظت این اشخاص اطمینان حاصل شود و هنگامی که نقض عفو صورت می‌گیرد تحقیقات جامع و شفاف برای پاسخگویی مرتکبین انجام شود.

۷۶. تداوم از دست دادن زندگی اطفال و رنج کشیدن آن‌ها از جراحات های ناشی از مهمات منفجر نشده که زندگی آن‌ها را تغییر می‌دهد غیرقابل پذیرش و در عین حال قابل پیشگیری است. نیاز مبرم وجود دارد تا جامعه بین‌المللی حمایت خویش را در راستای ماین پاک و آگاهی دهی جهت جلوگیری از آسیب‌های بیشتر، افزایش دهد.

۷۷. دسترسی به کمک‌های بشردوستانه همچنان بخاطر مداخله در فعالیت‌های کمکی، محدودیت‌ها در رفت و آمد، خصوصاً در مورد زنان و دختران، و خشونت علیه کارکنان امدادی با مانع مواجه است. محدودیت‌های فعلی بالای دختران و زنان، که آن‌ها را از حقوق‌شان محروم می‌سازد، صرفاً می‌تواند جامعه را به یک چرخهٔ خبیثهٔ تشدید شونده از وابستگی به کمک‌ها، که ناپایدار می‌باشد، محکوم کند، و این محدودیت‌ها باید لغو شوند. مقامات ادارهٔ حاکم باید اقدام فوری جهت حصول اطمینان از مصونیت کارکنان بشردوستانه، تسهیل فعالیت‌های بشردوستانه بدون مانع و مستقل و تضمین سهمگیری معنی‌دار و جامع زنان افغان در پاسخ بشردوستانه را روی دست گیرند.

۷۸. من نگران چالش‌ها در برابر ایجاد ظرفیت لازم برای جذب تعداد فزایندهٔ عودت‌کنندگان از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان و ادغام مجدد دوامدار آنها در جامعه هستم. عودت‌کنندگان با چالش‌های عظیمی در ادغام مجدد، به ویژه در فراهم‌آوری مسکن، کار و دسترسی به خدمات اولیه، مواجه می‌باشند. از جامعه بین‌المللی درخواست می‌کنم تا تلاش‌ها برای تقویت ظرفیت جذب در افغانستان را حمایت نماید تا خطرات بی‌ثباتی بیشتر و مهاجرت بالقوه به خارج از کشور کاهش یابد. من کشورهای میزبان پناهندگان افغان را تشویق می‌نمایم تا حفاظت از آن‌هایی که نیازمند هستند را تمدید کرده و به تعهدات بین‌المللی خود، نسبت به حصول اطمینان از هرگونه عودت به افغانستان به شکل داوطلبانه، مصون و محترمانه باشد، پایبند باشند. همچنین به کشورهای عضو اصرار می‌ورزم تا حمایت از پناهندگان افغان را افزایش دهند و شریک‌سازی بیشتر مسئولیت‌ها و همبستگی جهانی با کشورهای همسایه، که با تقبل هزینهٔ قابل توجه به شکل سخاوتمندانه‌ای برای دهه‌ها میزبان پناهندگان افغان بوده‌اند، را تقویت نمایند.

۷۹. در مواجهه با بحران‌های بشری پیچیده در سطح جهان، نگران تأثیر کاهش زیاد در تمویل برای افغانستان هستم و از جامعه بین‌المللی درخواست می‌نمایم تا در حمایت دوامدار خویش از نیازهای بشردوستانه و اساسی بشری مردم افغانستان ثابت قدم باقی بمانند. بدون تلاش‌های هماهنگ تمام ذینفعان، میلیون‌ها افغان - بطور خاص زنان و اطفال - همچنان با سختی‌های شدید و قابل اجتناب مواجه خواهند بود.

۸۰. ملل متحد به ایفای نقش حیاتی نه تنها در ارائه نیازهای بشردوستانه و اساسی بشری بلکه به پیشبرد یک پروسه سیاسی جهت یکجا ساختن تمام ذینفعان برای دستیابی به ثبات پایدار در افغانستان ادامه می‌دهد. من از تمام نیروی کاری ملل متحد در افغانستان تحت رهبری نمایندهٔ ویژهٔ من، رزا اوتونباویا، و از شرکای سازمان‌های غیردولتی برای تعهد و خدمات مستمر آن‌ها به مردم افغانستان در یک محیط بسیار چالش برانگیز، قدردانی می‌کنم.